

LOŠE
DEVOJKE
Rebeka
ČANŠ

Prevela Sanja Bošnjak

alnari
PUBLISHING

Beograd, 2012.

Mom predivnom Gregu, koji je bio primoran da me prati na čitavom nizu raskošnih destinacija koje su mi poslužile kao okvir za ovu knjigu. Hvala ti, dušo, što si žrtvovao tolike vikende zbog mojih istraživanja.

Zahvalnost

Moj agent Entoni Gof mi je, kao i uvek, bio snažan oslonac i zaista sam srećna što imam i njega i čitav njegov tim iza sebe. Maksin Hičkok i Libi Jevtušenko – uživala sam u vašim uredničkim veštinama, stalnoj podršci i srdačnom zanosu zbog ove knjige, i veoma sam srećna što vas imam za izdavače! Dame, zadovoljstvo mi je što radim s vama.

Ketrin Volš, plavokosa bombo i izvanredna predstavnice za medije – hvala što si me upoznala sa *Interkontinental Park lejn*om, hotelom *Sent Džejms* i krajnje čarobnim *Bovi kaslom*; knjige blistaju zahvaljujući tvom sjajnom dodiru od pet zvezdica! Kirsten Ferguson, sjajna si što si odgovorila na sva moja pitanja o *Interkontinentalu* i što si nam organizovala spa budoar. I svi u hotelu *Ca' Maria Adele* priuštili su nam jednu od najboljih poseta Veneciji koja se može zamisliti.

Prolog

Amber je plivala u moru votke sa ostrvima vikodina koja su plutala po njemu, s velikim belim ovalnim pilulama kao čamcima na naduvavanje. Izgledale su lepo izdaleka, ali kad im se približila, bile su tvrde i klizave; stalno su joj izmicale iz ruku kad je pokušala da se uspenra na njih. Usta su joj bila suva sa ukusom metala, nalik na olovo. Na sebi je imala svilenu spavaćicu, koja joj je zbog votke bila zalepljena za telo. Možda je na podvodnom snimanju? Amber je volela snimanja pod vodom; taj bestežinski osećaj sa kosom koja je plutala iza nje, blaženstvo potpunog zaranjanja. Nikada nije želela da ispliva.

Ali, sada se nije osećala nimalo blaženo.

Počela je panično da udara unaokolo, pokušavajući da se dočepa površine, da ponovo prodiše. Votka je bila gusta i lepljiva i vukla ju je nadole. Amber ju je gurala od sebe rukama, nespretnim ružnim prsnim zamasma, zbog kojih bi je smesta izbacili sa podvodnog modnog snimanja. Očajnički je pokušavala da otvori oči; kapci su joj bili teški kao da na njima ima deset pari lažnih trepavica. Okrenula je glavu otresajući votku, uspevši da malčice podigne lice, da odigne kapke iako je imala utisak da su joj trepavice spleljene.

Svetlo. Dnevno svetlo. Nema vode. Oko nje je mekano. Svila na njenom telu; La perlina spavaćica boje breskve. Svilena jastučnica; uvek je spavala na svilenim jastučnicama da izbegne bore. I jorgan preko nje. Više od jednog. Jorgani, ćebad, dovoljno slojeva za zimu na Aljasci. Ili nije ćebad – knjige, možda. Čvrsti uglasti predmeti, teški.

Knjige? Zašto su joj knjige rasute po nogama?

Bacila se nazad na jastuke, kapci su joj treperili, kosa se rasula oko lica. Koža joj je bila vlažna od znoja. Jorgan na njoj mirisao je na votku; uspela je da izvuče jednu ruku ispod prekrivača i odgurne ga, zapanjena koliko je bio moker. Boca se zakotrljala preko kreveta i pala na pod pored nje uz prasak.

I neko se nasmejao. Žena, koja je stajala blizu, nasmejala se.

Amberina glava kao da je bila napunjena vatom. Vatom natopljenom votkom. Zamahala je rukom oko sebe, hvatajući bilo šta što je mogla da dosegne u mahnitom potrazi za odgovorom šta joj se dešava. Sjajne stranice časopisa zgužvaše joj se pod dlanom i ona ga povuče ka sebi, izvijajući vrat da vidi šta je to.

Ona. Ona lično u Intervjuu, u pripijenoj haljini Herva Legeera i Galijanovim cipelama sa kaišićima oko članaka.

Uhvatila je rub knjige i povukla je da vidi. Retrospektiva Helmuta Njutna, otvorena na srednjim stranama, sa njom kad je imala šesnaest, kako stoji razmaknutih nogu, slikana odozdo tako da izgleda kao da je tri metra visoka prelepa Amazonka, u jednodelnom kupaćem kostimu sa crnim pojasom i natmurenim izrazom lica, kojim je sakrila užasan strah koji je osećala tokom čitavog snimanja.

Sledeće što su joj prsti dodirnuli bila je bočica vikodina, providna i žuta sa belim plastičnim poklopcem. Tada se zaista uspaničila – kad je shvatila da je bočica prazna. I otkud vikodin uopšte pokraj nje? Skinula se! Više od mesec dana nije popila nijednu jedinu pilulu!

Uvijajući se i mlatarajući kao riba u mreži, pritisnuta gomilom prekrivača i papira, ispravila se dovoljno da osmotri krevet. Bio je prekriven njenim fotografijama. Istrgnutim stranicama časopisa. Manekenskim karticama. Polaroidima sa snimanja. Katalozima Viktorija sikreta – gomilom, gomilom kataloga. Ogromnim knjigama sa tvrdim povezom za stočice za kafu; nije ni čudo što je osećala takav pritisak. Časopisi iz njenih slavni dana, neki teški koliko i knjige; primerci Voga i Harpersa i Veniti fera iz čitavog sveta, reklame i editorijali. Amberino prelepo lice i Amberino veličanstveno telo prodaju satove i dijamante i cipele i parfeme i tašne i veš.

A onda joj pažnju privuče nešto na drugom kraju sobe, nešto ne skladno, što nije trebalo da bude tu; morala je da pogleda. Iako joj se činilo da joj je glava teža od dvadeset kilograma, a vid tako zamućen da su joj bele tačkice plesale po mrežnjači, uspela je da zabaci glavu i zagleda se užasnuta u beli zid prekoputa, na kome je bilo naškrabano nečim što je ličilo na tamnosmeđi ruž za usne: VIŠE NISAM LEPA.

Loše devojke

Žena koja je stajala pored nje ispruži ruku i gurnu je nazad u ležeći položaj.

„Lezi i spavaj“, rekla je pritiskajući Amber prstima o čelo. „Nemoj da mrdaš. Spavaj samo.“

Amber pomače usne, ali ne ispusti nikakav zvuk.

„Pomozi mi“, usne su joj očajnički oblikovala reči. „Molim te, pomози mi...“

Jer ako uradi onako kako joj je žena naložila i onesvesti se, znala je da se više nikad neće probuditi.

Prvi deo

Amber

Amber Piters je navikla da bude najlepša žena u prostoriji. Čak i ako su bili prisutni drugi zanosni modeli – ako se sunčala na palubi jahte usidrene kod Kaprija, na primer, ili na koktel zabavi za pariške kolekcije – ipak su se sve oči, pune zavisti ili požude, okretale ka Amber. Njena lepota nije bila trenutno moderna; nikada nije angažovana za francuski *Vog*, koji je uzimao redakcijske modele sa blehim mršavim udovima, velikim očima kao u bube i isturenim ključnim kostima, devojke koje su nezgrapno povijale leđa da izgledaju kao slomljene lopte. Iako je po rođenju bila pola Engleskinja pola Slovakinja, Amberina lepota bila je američki san; na slikama se smejala pokazujući savršene zube ili se namrgođeno pućila na foto-aparat preko sjajnog, preplanulog ramena. Sa kosim zelenim očima, beskrajno dugim nogama i grivom žutosmeđe kose, bila je devojka kakva bi svaka žena želela da bude i sa kojom bi svaki muškarac želeo da bude.

Od svoje četrnaeste Amber je zarađivala na osnovu toga što je bila ote-
lovljenje seksepila. Doterivanje joj je bilo usađivano u glavu dok joj nije prešlo u automatsku naviku kao disanje. Trenutno je, kao i obično, bila besprekorna: zubi savršeni i biserno beli, koža glatka, sjajna i blago preplanula, oči uokvirene gustim, tamnim trepavicama, a kosa joj je padala po leđima u slojevima nežno oblikovanih uvojaka.

A tek je bio doručak.

„Niko ne može da skine oči s tebe, dušo“, likovao je Toni i ponosno joj se smeškao. „Izgledaš predivno.“

I zaista, sve glave u raskošnoj trpezariji hotela *Bovi kasl* naglo su se okretale čim bi pogledala unaokolo, što je bio nepogrešivi pokazatelj da su svi ostali gosti blenuli u nju; toliko se već navikla do sada da je to uzimala

zdravo za gotovo. I konobarica je, dok joj je posluživala kapučino, pocrvenela i odvrtila pogled pod snažnim utiskom.

„Ne uklapam se ovde“, izjavila je s nelagodnom.

Klijentela je bila odevena u somotske pantalone i džempere, prikladnu odeću za englesko selo; među njima nije bilo nijednog džetsetera.

„Znam! Ali, hej, ne uklapam se ni ja!“, veselo je rekao Toni. „Ovo je stara engleska škola, srce. Zar nije kul?“ Namrštio se. „Zar ti se ne sviđa?“ Nagnuo se preko stola i uhvatio je za ruku. „Znam da ovo nije mesto na kakva te obično vodim, ali imaš spa centar, zar ne? I bazen?“

„Da! Dobro mi je!“, rekla je i nasmešila mu se. „Samo mi se čini da previše bleštim.“

Pogledala je svoje tesne krem farmerke, uvučene u antilop čizme do kolena, svilenu majicu i morskoplavi džemper od svile i kašmira, vezan u struku. Sve joj je stajalo kao saliveno i isticalo dugo vitko telo i visoke okrugle grudi. Savršeno za Los Anđeles ili Monako, ali ne i za seosko imanje u srcu Devonšira.

„Mi *jesmo* bleštavi, srce“, naglasio je. „Iz Hjustona sam, iz Teksasa. Mi tamo volimo velike i sjajne stvari. A ti si internacionalni supermodel – to već samo po sebi podrazumeva bleštavilo!“ Široko se iskezio i pokazao zube, izvanredan primer američke stomatologije.

Spremala se da mu odgovori, ali umesto toga je zaprepašćeno vrisnula kad je ogromna ptica sletela na olovnu prozorsku dasku pored njene stolice. Bila je veličine manjeg psa, sa ogromnim žutim očima, i kroz staklo se zagledala pravo u nju.

„O, moj bože!“, uspaničila se.

„Džinovska sova! Sjajno!“, veselo je uzviknuo Toni. „Sećaš se, iz hodnika?“ Bledo se zagledala u njega.

„Dušo, treba ti još kafe“, rekao je i pozvao konobaricu. „Sećaš se, u hodniku smo prošli pored tipa sa ogromnom sovom na postolju? Sa crnim labradorom kraj nogu? Vodi me danas pre podne na sokolarenje?“

Upravo sam prošla pored džinovske sove, pomislila je zburnjeno, i ne sećam se?

Sova je i dalje zurila u nju. Bila je zahvalna na staklenim pločama koje su ih razdvajale više nego što je to rečima mogla da izrazi. Skakutala je s jedne noge na drugu, nestrpljivo skičeći. Toni pruži ruku i kucnu o staklo, a ona iznenađeno raširi krila, raspona većeg od metra, i odleprša.

„Uplašio si je“, rekla je tužno Amber, ali Toni je već skočio i bacio platnenu salvetu na sto.

Loše devojke

„O, bože, to znači da je sokolarenje već počelo. Izaći ću da posmatram, a onda ću se i ja uključiti!“, veselo se zakikotao. „Posle toga idem na pecanje na jezero. Gospode, jedva čekam da nam ulovim neku večeru!“ Sagnuo se da je poljubi. „Lepo se provedi u spa centru, srce. Dođi do četiri u sobu, hoćeš li? Jedva čekam.“

Klimnula je glavom dok je on istrčavao iz trpezarije, gotovo za glavu viši od svih prisutnih Engleza i mnogo zdravijeg izgleda. Četvrtaste vilice, sa lepom gustom kosom, Toni je bio tipičan Amerikanac neutralno dobrog izgleda. Nije bio zgodan, ali u Engleskoj je mogao da prođe kao takav jer je bio krupan i zdrav od visokoproteinske ishrane, sastavljene od mleka, govedine i jaja, na kojoj su odrasli svi pravi Teksašani.

Posegavši u *luj viton* torbu, za koju je bila gotovo hirurški vezana zbog njene dragocene sadržine, Amber je izvadila kutijicu s pilulama.

„Bože, koliko pilula!“, izletelo je konobarici dok joj je posluživala poširano jaje na ražanom hlebu i još jedan kapučino.

„Vitamini“, odvrati Amber uz smešak, dok je zavlačila nokat s francuskim manikirom ispod velikog belog ovala.

Ovo bi trebalo da pomogne, pomislila je.

I da li zbog `vitamina' ili voćnog tretmana za lice u spa centru *Elemis*, a zatim i stvarno fantastične aromatične masaže kamenjem, manikira i pedikira, osećala se divno dok je nekoliko sati kasnije ležala potopljena u bisernu kupku u prostoriji za tretman, sanjivo zagledana u nebo. To je značilo da je osećala vrlo malo, kao da potpuno lebdi u magličastom oblaku blaženstva, koji ju je obavijao i sasvim odvajao od spoljnog sveta, kao mehurići biserne kupke.

Podvodna svetla su oko nje širila sablastan vanzemaljski sjaj; bila su crvena kad je kupka bila uključena, ali ona je zatražila plava, a kozmetičarke su joj vrlo rado udovoljile. Crvena je bila previše razdražujuća. Crvena je boja strasti i vatre, ona pokreće; plava je hladna i jasna boja neba i mora. Plava te čisti i osvežava.

Ispostavilo se i da je bazen plave boje, sa kobaltnim mozaičkim pločicama ukrašenim svetlucavim kalajnim šarama. Na udaljenom kraju nalazio se džakuzi, gde je sela u novi oblak mehurića i zagledala se u devonska vresišta, blage uzvišice brežuljaka, svetlozelene i sive. Oblaci su se lagano kretali po bronzanom nebu. Prizor je opčinjavao. Konačno se izvukla iz vode i uhvatila u ogledalima svoj odraz u belom heklanom *šošana* bikiniju, koji joj je odudarao od blago preplanule kože. Prostorija je bila okružena romboidnim art deko staklima, a u dalekom uglu nalazila su se zrakasta

ogledala od pljosnatog srebra; kad bi se nagnula u određenom pravcu, lik joj je potpuno nestajao između romboidno sečenog stakla.

Umotala se u veliki mekani beli peškir, utonula u jednu od ležaljki, koje su bile poređane u polukrug u zastakljenom delu bazena, i zagledala se preko okoline *Bovi kasla*, kamenih terasa, koje su vodile do travnjaka i golf terena iza. Bilo je to savršeno englesko seosko zdanje. Sada je već plutala na sopstvenim nevidljivim mehurićima i potajni pogledi, koje su joj svi dobacivali, i prošaputana nagađanja o tome ko je – glumica, model, pripadnica visokog društva ili svo troje – bili su izgubljeni u bledoplavoj izmaglici koja ju je okružila.

Napolju, iza zaobljenih staklenih zidova, nalazila se pošljunčana staza, po kojoj su ljudi šetali i zastajkiivali kraj jezerceta sa bledozelenom kameonom fontanom sa nimfom i vilom, dok je voda blago tekla iz nimfine ruke. Ali, onda bi pogledali kroz staklo i ugledali Amber, obasjanu suncem, dugih savršenih udova boje svetlog biskvita, sa belim peškirom omotanim kao turban oko glave, koji je isticao njene kose zelene oči i nemoguće visoke jagodice, pogledali bi je još jednom u šoku, blenući u nju požudno, pre nego što bi se prisetili lepog ponašanja i nevoljno okrenuli. Amber je bila previše egzotično stvorenje i mogla je biti samo retkost i čudo na engleskom selu.

Konačno se obukla i uputila kroz park do kamene kućice koju su ona i Toni iznajmili za vikend. Napravljena od lokalnog granita i hrasta, imala je tri zasebne spavaće sobe, kuhinju i dnevni boravak sa kaminom u sredini i zasvođenu hrastovu tavanicu, tri sprata visoku. Bila je mnogo veća nego što im je bilo potrebno i zapanjujuće raskošna. Upalila je vatru, otvorila staklena vrata na dnevnom boravku, progutala još nekoliko vitamina i sklupčala se na drvenoj ležaljci na verandi pušeći cigaretu i gledajući niz padinu brda kroz drveće, sve do jezera u podnožju. Narcisi i šafran cvetali su u šumarku, bledožuti, beli i ljubičasti.

Na kraju je ustala i popela se na sprat do prostrane glavne spavaće sobe sa podom prekrivenim crvenim tepihom. Bilo je tri sata i potpuno je zaboravila da ruča; ali, to je bila korisna nuspojava njenih 'vitamina'. Uključila je fen za kosu i klešta za kovrdžanje, sela za deko toaletni stočić s ogledalom i provela četrdeset minuta oblikujući kosu u raskošne duge uvojke i još dvadeset šminkajući lice, uvijajući trepavice, nanoseći sjaj na usne, sjajno rumenilo u prahu na jagodice, da bude još lepša. Razmazala je *lankom* losion za potamnijavanje po celom telu i utrljavala ga sve dok joj koža nije

zasijala bledozlatnom bojom, obukla nežan svetloplavi svileni grudnjak i gaćice, navukla čarape do butina i zagladila rebrasti plišani lastiš.

Ođšetala je do kupatila, postavljenog ispod strehe. Kad su se prethodne noći prijavili, Toni je oduševljeno uzdisao nad džinovskom kadom, dovoljno prostranom da se i Teksasānin u njoj raskomoti, i jednako ogromnim tušem. Zidovi su bili prekriveni tapetama sa zebrinim šarama, a na jednom se nalazilo dugačko ogledalo u kom se sad ogledala.

Ovakvi trenuci su joj pružali najviše zadovoljstva. Odevena u izvrstan donji veš, skockana do savršenstva, pozirala je pred ogledalom, zabacivala kosu, smeškala se sebi. Muškarci to ne mogu da razumeju, zadovoljstvo koje žena oseti kad joj se sav naporan rad isplati, držanje dijeta, vežbanje, doterivanje, novac potrošen na kozmetičke tretmane, savesno, temeljno građenje najboljeg mogućeg imidža koji bi mogla da predstavi svetu.

„Srce! Stigao sam!“, jodlovaio je Toni uletevši u kućicu s takvim naletom energije da je poskočila. Izašla je iz kupatila i pošla mu u susret; trčao je uza stepenice, obraza obojenih od sunca i očiju sjajnih od uzbuđenja.

„Ulovili smo zeca i još dve pastrmke!“, ponosno je izjavio. „Uzeo sam ličnog kuvara iz hotela da dođe večeras i pripremi nam večeru ovde, u kući! Romantično, ha? I ješćemo ono što sam nam ulovio, zar nije kul? *Opa.*“ Stigao je do vrha stepeništa i ugledao je. „Izgledaš *neverovatno*. Diže mi se od samog pogleda na tebe!“

Zadovoljno se osmehnula i sela na veliki raskošni krevet sa crvenim prekrivačem i odgovarajućim jastucima od jelenske kože.

„Moram da se operem pre nego što te uopšte dodirnem!“, izvinjavao se Toni. „Sigurno smrdim na ribu. Sačekaj da se istuširam i odmah dolazim...“

Požurio je u ogromno kupatilo, opsovao kad je udario glavom o gredu na tavanici, i uključio tuš. Slušala je dobovanje vode, Tonijevo veselo zujanje dok se temeljno sapunjaio i njegova bosa stopala kako tapkaju po podu kad se pojavio ponovo, nag; penis mu je nabrekao čim ju je ugledao, a na licu je imao širok, budalast osmeh.

„Bože, bože“, srećno je izustio, „kakav vikend... Gde je de-ve-de plejer?“

„O, potpuno sam zaboravila“, pravdala se i osvrnula oko sebe.

„Ne brini, srce.“

Izvukao ga je iz kofera i postavio na toaletni stočić, otvorio ekran, ubacio de-ve-de i poređao sve tako da ima dobar pogled. Zatim je pritisnuo *plej* i de-ve-de je zazujao, a zavodljiva muzika se začula iz zvučnika.

„Evo te!“, ponosno je rekao.

Okrenula je glavu da vidi ekran. Bio je to de-ve-de koji je snimio *Sports illustrejtid* dok su je slikali za njihovo čuveno godišnje izdanje kupaćih kostima, ono koje nepoznatim modelima može da izgradi karijeru i dà im završni pečat kao znak prijema u svet poznatih. Model mora da bude zdrav, sa oblinama i seksi da bi se pojavio u *Sports illustrejtidu*; oni nisu uzimali mršave manekenke za visoku modu. I kad se Amber pojavila na ekranu, sa telom u obliku peščanog sata, naglašenog malim bledoružičastim kupaćim, i podigla obe ruke da zabaci kosu dok je šetala peščanom plažom, a sunce na zalasku sijalo iza nje, Toni je glasno zaječao od uzbuđenja.

„Dođi ovamo“, rekao je i povukao je na krilo, gladno je ljubeći dok joj je provlačio ruke kroz uvojke, a penis mu postajao sve krući uz njenu butinu. „Bože, tako si seksi...“

Spustio joj je svilenu bretelu grudnjaka sa ramena, ljubeći je po zlačanoj koži vrelim i vlažnim usnama, sa rukama svuda po njoj, mazeći joj dojke, ljubeći bradavice, spuštajući je nežno sve dok nije legla na krevet; podigao joj je kukove da joj svuče svilene gaćice. Usta su mu zaronila među njene noge, što je i nju navelo da zaječi, i zavukao je jezik u nju ližući je; postajala je sve vlažnija i vlažnija dok nije ostala bez vazduha, stežući ga dok joj je krupnim rukama privlačio kukove ka svojim ustima.

„Tako si *jebeno lepa!*“, izustio je i popeo se na nju, potražio kondom, namestio ga i ušao u nju dok ga je obavijala nogama. „O gospode – ovo je tako *jebeno dobro!*“

Zabacila je glavu kad je ušao u nju, a kosa joj je pala preko ivice kreveta. Da je jače nagnula glavu, videla bi šta to tako strastveno gleda: nju. Kako leži na peščanoj dini izvijenih leđa, dok se pod njom mreška pesak. Kako ulazi u more, okreće leđa da pogleda u foto-aparat, zavodljivo se osmehuje preko ramena, izvija da joj struk izgleda još tanji, a guzu istura da izgleda još privlačnije. I nju je to palilo, iako to nije shvatala pre nego što joj je Toni to predložio. Čitav život joj se vrteo oko toga da izgleda savršeno, seksi, poželjno, i ovo je bio vrhunski dokaz za to; muškarac koji je toliko voleo njenu lepotu da je istovremeno želeo njene višestruke varijante. Da je mogao da ih okruži ekranima koji bi svi prikazivali Amber na plaži u kupaćem kostimu, učinio bi to.

Ne bi trebalo to da mu predložim, pomislila je smeškajući se uprkos sebi. Dovoljno je lud da to učini...

Pogledala je u njega dok ju je tucao. Ruke su mu prelazile gore-dole preko njenih nogu u halter čarapama, ali oči su mu požudno zurile u sliku na ekranu. Znala je da zamišlja sve ostale muškarce koji su gledali video i,